

РЕШЕНИЕ

№ 37

гр. София, 03.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в публично заседание на 05.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **7217** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на С. Р. Ф. ЕГН [ЕГН] от [населено място] със съдебен адрес [населено място], 1606, ул. „20-ти април“ №19 срещу Решение №1040-21-362/12.06.2023г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт /НОИ/ - София-град, с което е оставена без уважение жалбата му срещу Разпореждане №32835/30.03.2023г. на длъжностно лице по чл.60, ал.1 от КСО като неоснователна и необоснована и е потвърдено Разпореждане №3285 от 23.03.2023г. на длъжностно лице по чл.60, ал.1 от КСО, с което злополуката, претърпяна от С. Ф. на 25.03.2022г. не е приета за трудова злополука, като правилно и законосъобразно.

С жалбата се иска отмяна на обжалваното решение и връщане на преписката на директора на ТП на НОИ София -град за ново произнасяне и признаване на злополуката за трудова. Поддържа се, че административният орган е постановил административния акт в нарушение на материалния закон, което не кореспондира с намиращите се по преписката документи. От последните се установява, че на дата 25.03.2022г. е претърпял трудова злополука, управлявайки мотопед с фирмено облекло и раница с фирмения знак на Глово, изпълнявайки поръчка на Глово за доставка на храна. Представени са разпечатки от приложението на Глово, в което

жалбоподателят получавал поръчки и локация на мястото, от където следва да се вземе храна и адрес на доставката. Намира, че по този начин по безспорен начин се установява, че е бил в скрито трудово правоотношение с Главоап България ЕООД, противно на приетото в оспорения административен акт. От страна на административния орган според жалбоподателя не е осъществен контрол дали са спазени разпоредбите на закона относно изследване на факта какви са отношенията между пострадалия и Главоап България ЕООД и дали не се касае за прикрито трудово правоотношение. По този начин заключава, че решението на директора на ТП на НОИ София-град е постановено при неизяснена фактическа обстановка. Пояснява, че е кандидатствал за работа в „Главоап България“ ЕООД за длъжност „разносвач на храна“, бил е одобрен и успешно е преминал обучение, поради което приложението на Глово било инсталирано на мобилния му телефон, а на него бил даден куриерски номер 57391867. Допълва, че по време на инцидента е изпълнявал поръчка за доставка на храна, след злополуката получил от застрахователна компания, в която била направена застраховка на негово име за риска „Трудова злополука“ сума в размер на 8000лв, изплатена със съдействие на служителите на Главоап България“ ЕООД. Заплащането на възнагражденията получавал на две седмици през 2021г, след това всяка седмица получавал отчет за заработеното, както и че на паркинг БИЛЛА или Кауфланд в Младост, по късно на [улица] му било изплащано възнаграждение след удържане на 25% от заработената сума от Н. Б. от „Фууд Енд Дринк Ложистик“ ЕООД. Намира, че случаят бил разгледан формално от директора на ТП на НОИ София-град, като е приел, че злополуката не е трудова и са налице всички елементи по чл.55, ал.1 от КСО.

В съдебно заседание жалбоподателят лично и чрез адв. Р., с нов съдебен адрес [населено място], п.к.2500, [улица], ет.2, назначен за процесуален представител съгласно предоставената правна помощ, поддържа жалбата. В хода на устните състезания се сочи, че косвено се установява наличие на преюдициално правоотношение, индивидуален трудов договор между Ф. и „Главоап България“, съответно, че при изпълнение на задълженията от страна на Ф., произтичащи от това правоотношение жалбоподателят е претърпял злополука, от която е получил увреждания, следователно е изпълнен фактическия състав на нормата на чл. 50 от КСО. Не във всички текстове според пълномощника се употребява изречение „осигурено лице“, но дори и да има връзка между индивидуален трудов договор и осигуряване за трудова злополука, това не е абсолют, ако работодателят не е изпълнил задълженията си. Счита, че в противен случай работниците, които имат индивидуални трудови договори, ако са жертви на недобросъвестен работодател, който не им плаща осигуровките, никога не биха изпаднали в положението на лице, пострадало от трудова злополука при изпълнение на трудови задължения. Претендира присъждане възнаграждение за оказана безплатна правна помощ. В дадения от съда срок представя писмени бележки.

Ответникът – Директор на ТП на НОИ С. -град, в съдебното заседание, в което делото е обявено за решаване, чрез юрк. П. оспорва жалбата, моли съда да отхвърли същата като неоснователна и необоснована. Заявява, че предметът на делото няма за цел определяне на станалата трудова злополука и няма за цел провъзгласяване на трудовоправни отношения със заинтересованата страна. Претендира присъждане на

юрисконсултско възнаграждение. В дадения срок представя писмени бележки.

Заинтересованата страна – “Главоап България“ ЕООД, представлявано от управителя А. Й., чрез процесуален представител адв. С. Д. /САК/ заявява становище за неоснователност на жалбата и моли решението на директора на ТП на НОИ София-град да бъде потвърдено, като се присъединява към становището на ответната страна.

Съдът, след като се запозна с жалбата и доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи следното:

На 20.02.2023 г. жалбоподателят С. Р. Ф. е подал декларация вх.№143 за претърпяна трудова злополука, станала на 25.03.2022 в [населено място], [улица]/л. 41-42/. В нея е посочено, че злополуката е станала на случайно работно място - случайно местонахождение на лицето по повод извършваната работа, нестационарно /мобилно/ работно място /за пътни полицаи, шофьори и др/, временно работно място /в предприятието или извън него/, в 12ч. и 58 минути. Посочено е че осигурител е „ГЛАВОАП България“ ЕООД, като пострадалият е нает за неопределено време на пълно работно време, дата на постъпване в предприятието 01.09.2021г. на длъжност „разносвач“. Съгласно данните от декларацията жалбоподателят осъществява разнос на стоки и храна с приложението на ГЛОВО, чрез което получава конкретни поръчки, които взема храна и стоките и ги доставя на клиенти. Като отклонение от нормалните действия посочва прихлъзване на мотопеда по пешеходна пътека, в следствие на което са дадени данни за увреждането счупване на десен долен крайник.

Съгласно Акт за пътно транспортно произшествие серия ГА №28486/25.03.2022г., издаден от МВР /л.45/ срещу Ф., същият като мотопедист на ППС Мотопед Пежо с рег [рег.номер на МПС] , притежаващ СУМПС в [населено място], по ул. А.. Б. С. управлява ППС с посока на движение от ул. Академик А. И. към ул. „8-ми декември“ върху пешеходна пътека на кръстовището с [улица]поради недостатъчен контрол самокатастрофира на пътното платно. От ПТП е пострадал водача на Мотопеда Ф., който е прегледан в болница ВМА и е настанен с работна диагноза – фрактура на дясна подбедрица и фрактура на дясна раменна кост.

Издадена е епикриза от ВМА – МБАЛ София /2 бр./ , Епикриза от МБАЛ Света София /2 бр./, Първичен болничен лист №Е. /15.03.2022г. от 25.03.2022г до 15.05.2022 с диагноза МКБ: Т02,6 /счупване, обхващащи няколко области от горен /-ни/ и долен /-ни/ крайник /-ци/, закрито с посочена месторабота „Фууд Енд Дринк Лоджистик“ ЕООД /л.49-66/

По подадената декларация е образувано досие № 32835, към което били приложени: Протокол № 24 /22.03.2023 г. /л.36-37/, за резултатите от извършеното разследване на злополуката от ТП на НОИ София град и Д „ИТ“ София, АКТ за ПТП №28486/25.03.22г, издаден от МВР, сигнал на С. Ф. /л.69-73/, разпечатка /скрийншот от телефон/ с дата 25.03.2022г и час 12:48 до пункт за доставка, разпечатка /скрийншот от телефон/, Епикризи, издадени от ВМА МБАЛ София 2 бр, Епикризи, издадени от МБАЛ Света София /2 бр/, болничен лист №Е./15.03.22г. /първичен/ от 25.03.22г до 15.05.22г. с диагноза МКБ Т02,6. /л.61/.

На основание Заповед № 1015-21-47/08.03.2023 г. на Директора на ТП на НОИ София-град е било извършено разследване на злополуката, за резултатите от което е съставен протокол № 24/22.03.2023 г. Комисията, определена да извърши разследването, е приела за установено, че пострадал е С. Р. Ф. на длъжност „разносвач“ с последици от злополуката – временна неработоспособност. Злополуката е в следствие на ПТП [населено място], [улица], според подадената от пострадалия декларация №143/20.02.2023г. в ТП на НОИ София-град, като същата е осъществена около 12:58 часа на 25.03.2022г, съгласно данните от декларацията. Липсват преки свидетели на злополуката, като съгласно подадения от Ф. сигнал лице, оказало първа помощ е линейка, която го откарала в спешното отделение на ВМА. Комисията е приела, че работата, извършвана от пострадалия преди злополуката, на база представени от Ф. документи същият е бил назначен във фирма „Фууд енд Дринк Лоджистикс“ ЕООД на трудов договор №51/29.05.2021г. на длъжност „раеносвач“, като съгласно представената длъжностна характеристика за сочената длъжност работникът изпълнява доставки по домовете /л.74-82/. Този трудов договор е прекратен на 01.09.2021г. /л.211/.Комисията е анализирала информацията от представените епикризи от лечебните заведения и първичния болничен лист от 15.03.2022г, като освен диагнозата е констатирано, че е посочена месторабота „Фууд Енд Дринк Лоджистикс“ ЕООД. Съгласно раздел V от протокола е анализирано съдържанието и на сигнала на Ф., съгласно който на 25.03.22г. /петък/ в 12ч. и 48мин приключил поръчка #S06ZMJGMY до [улица] разносвач на храна в търговско дружество „Главоап България“ ЕООД, което тогава, по-точно до 17.10.2022г била фирма „Деливъри Хироу България“ ЕООД. Веднага след това приложението на „Глово“ му изпратило нова поръчка, за която трябвало да вземе храна от заведение „Гироленд“ в „Студентски град“. Поел към зададения адрес, управлявайки фирмен мотопед „Пежо“, фирмено облекло и фирмена чанта, носещи надпис „Глово“. Отивайки към адреса, Ф. претърпял ПТП. Като отклонения от нормалните действия и условията и материалния фактор, свързан с тези отклонения според комисията, се изразяват в следното: в Декларация №143/20.02.2023г. на ТП на НОИ София-град Ф. е посочил за осигурител търговско дружество „Главоап България“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. С писмо изх.№ ТЗ 143/21.02.2023г./л.39/ на ТП на НОИ София град, адресирано до „Главоап България“ ЕООД е изискано представяне на допълнително документи относно квалифицирането на злополуката. С последващо писмо, получено в ТП на НОИ София-град с вх.№5101-21-143#1/01.03.2023г. соченият за осигурител уведомява ТП на НОИ София-град, че посоченото лице С. Р. Ф. ЕГН [ЕГН] никога не е било служител на дружеството на каквато и да било длъжност, поради което дружеството не може да предостави поисканата информация и документи, тъй като няма качеството на работодател и/или осигурител спрямо посоченото лице, както и не разполага с данни относно декларираната пред НОИ злополука /л.38/. Комисията е извършила проверка в информационната система на НОИ, от която е установено, че не са подавани уведомления по чл.62 от КТ за сключени договори със С. Р. Ф., не са подавани данни по реда на Наредба Н-8/29.12.2005г. от Министъра на финансите за осигуряване на лицето по трудови правоотношения. С. Р. Ф. не е осигурен за трудова злополука по смисъла на чл.4, ал.1 и 2 и чл.4а от КСО. Така съставеният протокол е получен от Ф. лично на 27.03.2023г.При същите констатации и изводи е издадено Разпореждане № 32835/30.05.2023 г., с което длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 КСО

не е приело деклариранията злополука за трудова.

Срещу констатациите в протокол №24/22.03.2023г. Ф. депозира възражение /л.32-33/, в следствие на което с писмо изх.№5101-21-143#4/06.04.2023г. /л.30/ на Ф. е отговорено, че протоколът за резултата от извършено разследване на злополуката няма характер на индивидуален административен акт, а на документ, отразяващ действията и констатациите на комисията за разследване на злополуката, който е част от производството по издаване на такъв /чл.21, ал.5 от АПК/. При преценка на характера на злополука по чл.60 КСО длъжностното лице се произнася въз основа на всички събрани документи, съдържащи се в досието, относно наличието на всички елементи от състава на трудовата злополука по чл.55, ал.1 и ал.2 от КСО, които не включват преценка на виновното поведение на пострадалото лице. Изложените възражения и твърдения и обстоятелства според директора на ТП на НОИ София-град са относими и подлежат на доказване в съдебно производство пред компетентния районен съд за ангажиране имуществена отговорност на работодателя по реда на чл.200 от КТ, поради което Ф. е уведомен, че възражението му ще бъде приложено към протокол №24/22.03.23г и съхранявано в образуваното в ТП на НОИ София-град досие за злополуката, както и че изложените в него съображения са ирелевантни относно постановяването на разпореждане за приемане или неприемане на злополуката за трудова от длъжностно лице по чл.60, ал.1 от КСО. Писмото е получено лично от Ф. на 07.04.2023г.

Разпореждането е обжалвано пред Директора на ТП на НОИ С. -град с жалба вх. № 1012-21-407/12.04.2023 г., който с Решение № Ц1040-21-362/12.06.2023 г. е отхвърлил жалбата като неоснователна и е потвърдил обжалваното разпореждане. В решението е посочено, че на осн. чл.58, ал.1 от КСО е извършено разследване на злополуката от ТП на НОИ София град и Д „ИТ“ София, резултатите от които са обективи в протокол №24/22.03.23г, който няма характер на ИАА, а отразява действията и констатациите на комисията за разследване на злополуката, и е част от производството по издаване на такъв – арг. чл.21, ал.5 АПК.Посочено е, че от данните в декларацията за трудовата злополука, протокол №24/22.03.23г., Акт за ПТП, сигнала на Ф., разпечатки /скрийншот от телефон с дата 25.03.23г. до пункт за доставка, епикризите от МБАЛ Света София и ВМА-МБАЛ София и първичния болничен лист от 15.03.23г. се установява, че диагнозата е по МКБ Т02,6 и е посочена месторабота Фууд Енд Дринк Лоджистик ЕООД, в декларацията за трудова злополука е посочен за осигурител „Главоап България“ ЕООД, като от последния с писмо от 21.02.23г. е изискано представяне на допълнително документи относно квалификацията на злополуката. В отговор „Главоап България“ ЕООД уведомява ТП на НОИ София Град, че лицето С. Р. Ф., за което се твърди, че е служител на дружеството на длъжност „разносвач“ не е и никога не е било служител на дружеството, на каквато и да било длъжност. С писмо изх.№1012-21-407#2 от 03.05.2023г. е поискана информация от Дирекция Инспекция по труда дали има издадено постановление за обявяване съществуването на правоотношение по чл. 405а от КТ между Ф. и Главоап България, в отговор на който е получено писмо, съгласно което не е издавано постановление за съществуване на трудово правоотношение между Ф. и Главоап България. Извършен е анализ на сигнала, подаден от Ф. и резултатите от информационната система на НОИ, като е констатирано, че липсват подадени уведомления по чл.62 от КТ и не са подавани

данни по реда на Наредба Н-8/29.12.2005г. С оглед горното е направено заключение, че Ф. не е осигурен за трудова злополука по см.чл.4, ал.1 и ал.2 ичл.4а от КСО, следователно не е осъществен сложния фактически състав на чл.55, ал.1 от КСО за класифициране на злополуката като трудова, тъй като не е налице един от конститутивните признаци на трудовата злополука, а именно, злополуката да е станала с осигурено лице. По тези съображения органът е приел, че разпореждането е правилно и го е потвърдил, а подадената жалба е оставена без уважение като неоснователна. При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Оспореното решение е съобщено на жалбоподателя на 11.07.2023 г. лично, видно от отбелязването върху него, а жалбата срещу ИАА е получена в ТП на НОИ София -град на 20.07.2023г, поради което същата е в срок и тъй като изхожда от лице, за което е налице правен интерес от обжалването, тя е допустима за разглеждане.

По делото са приети и приобщени жалбата с писмените доказателства към нея, административната преписка, в т.ч. писмените доказателства, предоставени от административния орган, писмен отговор от заинтересованата страна с приложения -призовка от Дирекция Инспекция по труда и договор за възлагане и изпълнение на доставки от 10.06.2021г., писмени доказателства, депозирани от жалбоподателя с молба от 24.10.2023г. /скрийн шот от сайта на Главоап“ ЕООД, скрийн шотове за финансовите отчети на жалбоподателя към „Главоап“ ЕООД, електронна кореспонденция във връзка с отчетите, електронна кореспонденция във връзка с настъпило застрахователно събитие, в т.ч. извършен превод на застрахователно обезщетение и окончателно плащане на застрахователно обезщетение, извлечение от ел.сайт на Главоап ЕООД, съдържащо информация за установено сътрудничество между това дружество и застраховател дружество Qover.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. "г" КСО разпорежданията за признаване или непризнаване на злополуката за трудова се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ. Съгласно чл. 117, ал. 3 КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Предвид гореизложеното и съобразявайки приложената на л. 89от делото Заповед № 1712/17.08.2015 г. на управителя на НОИ, съдът намира, че процесното Решение № 1040-21-362/12.06.2023 г. на директора на ТП на НОИ София -град е издадено от компетентен орган.

Предвид представената Заповед № 1015-21-143/07.06.2018 г. /л. 90/ на директора на ТП на НОИ – София -град, потвърденото с решението разпореждане също е издадено от компетентен орган, в предвидената форма, като са спазени административнопроизводствените правила.

Спорът е дали жалбоподателя С. Р. Ф. е притежавал качеството "осигурено лице". По останалите обстоятелства от фактическия състав на трудовата злополука между страните не се спори.

Съобразно разпоредбата на чл. 55, ал. 1 КСО "трудова злополука" е всяко внезапно увреждане на здравето, станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт. За да откаже да признае за трудова злополука претърпяното от Ф. здравословно увреждане, административният орган е посочил, че не е изпълнен фактическият състав на трудовата злополука съгласно цитираната разпоредба, който изисква злополуката да е станала с осигурено лице по чл. 4, ал. 1 от КСО. Въпреки, че в цитирания текст на разпоредбата на чл. 55, ал. 1 КСО не се установява изрично изискването увреждането да е станало с осигурено лице по чл. 4, ал. 1 КСО, съдът приема, че това действително е задължителна предпоставка с оглед законодателното разбиране и нормативната уредба на трудовата злополука като осигурен социален риск.

Съгласно чл. 4, ал. 1, т. 1 КСО задължително осигурени за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица по този кодекс са работниците и служителите, независимо от характера на работата, от начина на заплащането и от източника на финансиране, с изключение на лицата по ал. 10 и по чл. 4а, ал. 1. Според чл. 10, ал. 1 КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването /.

Съобразно § 1, т. 3 от ДР на КСО "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски.

В случая е безспорно установено, че Ф. не е бил нает за извършване на трудова дейност като "разносвач" при сочения в декларация за трудова злополука №143/20.02.2023г. в ТП на НОИ София-град осигурител „Главоап България“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. Съгласно съдържащия се в административната преписка Трудов договор №51 от 29.05.2021г., сключен на основание чл.67, ал.1, т.1 във връзка с чл.70 от Кодекса на труда между С. Р. Ф. /служител/ и „Фууд Енд Дринк Лоджистикс“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], ново наименование от 02.09.2022г. „ТОП УСЛОВИЯ“ ЕООД с управител П. М. работодателят възлага, а служителят приема да изпълнява длъжността „разносвач“ с код по НКПД 9621-0007, като съдържанието и характерът на работа на длъжността разносвач е дадено в длъжностна характеристика /Приложение №1/. Съгласно чл.5, ал.1 от договора на служителя се създава персонален акаунт в мобилно приложение GLOVO COURIER или FASTFOOD DRIVER за осигуряване изпълнението на възложената работа. Служителят се идентифицира в приложението със следните данни: 1. Потребителско име, което е личният имейл на служителя и 2.парола, която се предоставя от работодателя. Съгласно приложение №1 към сключения трудов договор , т.1 Описание на длъжността е посочено, че със сключването на трудовия договор на служителя е възложено извършването на дейност по разнос и доставка на заявявани храни/хранителни продукти/напитки и други стоки /за краткост стоки/ чрез мобилно приложение GLOVO COURIER или FASTFOOD DRIVER до заявен адрес за получаване от клиента, като място на изпълнение на труда на служителя е седалището и търговските офиси на работодателя и територията на административните граници на [населено място]. Съгласно акт за встъпване в длъжност – приложение №3 към трудовия договор на служителя е връчен екземпляр от трудов договор, копие от уведомлението до

съответната дирекция на НАП и лицето се е запознало с длъжностната характеристика, като на същия е проведен първоначален инструктаж на датата на встъпване в длъжност – 29.05.2021г. Визираният трудов договор е прекратен на дата 01.09.2021г. на основание чл.325, ал.1, т.1 от КТ считано от 01.09.2021г, съгласно заповед №56/01.09.2021г, издадена от управителя на работодателя П. М.. Следователно на датата, мястото и часа, където е претърпяна злополуката – 25.03.2022г. жалбоподателят не се е намирал в трудови правоотношения и с „Топ условия“ ЕООД.

Видно от събраните в хода на административното и съдебно производството доказателства, които са непротиворечиви в тази насока, не са налице доказателства за престирание на труд при сочения от жалбоподателя осигурител „Главоап България“ ЕООД, не се доказва наличие на съществени елементи от съдържанието на едно трудово правоотношение с така посочения осигурител- уговорено предоставяне на работна сила в условията на продължителност, непрекъснатост и повторяемост на функциите и задълженията за определен от работодателя период от време, на определено работно място, с оръдия на труда - собственост на дружеството и месечно възнаграждение с постоянен размер.

Съдът намира, че на датата, на която Ф. е претърпял пътно транспортно произшествие -25.03.2022г, за които има претенция да бъде квалифицирано от компетентните по чл.60, ал.1 от КСО длъжностни лица в ТП на НОИ София-град като „трудова злополука“, жалбоподателят не е бил осигурен за този риск лице. От събраните с административната преписка писмени доказателства е видно, че към датата на настъпване на твърдяната увреда, Ф. не е бил в трудовоправни и осигурителни взаимоотношения нито с посочения от него в уведомлението за трудова злополука осигурител „Главоап България“ ЕООД, нито с посочения в болничния лист и сигнала осигурител „Фууд енд дринк Лоджистикс“ ЕООД /сегашно наименование „Топ Условия“ ЕООД/. Жалбоподателят не е имал валидно сключен и обявен пред компетентните институции трудов договор, както и не е имал валидно възникнало осигурително правоотношение и качеството на осигурено лице за риск трудова злополука. От представените скрийн шотове, разпечатки от електронна кореспонденция, представени от жалбоподателя с писмена молба и приобщени по делото, се установява, че Ф. е имал взаимоотношения с „Главоап България“ ЕООД, но същите не носят характера на „кандидатура за сключване на трудов договор“, „изпълнение на трудови задължения“ и др., следователно са неотнормирани към предмета на оспорване. От приобщените по делото доказателства /договор за възлагане и изпълнение на доставки от 10.06.2021г./ се установява, че доставките, извършвани чрез платформа ГЛОВО се изпълняват от дружества подизпълнители чрез наети от тях лица – разносвачи/куриери, с които разносвачи дружеството, предоставящо платформата няма преки отношения и не носи отговорност за увреждане на договорните отношения между тях и техния работодател, който се явява подизпълнител за изпълнение на доставки чрез платформата- арг. чл.9, ал.9 от Договора. Предвид специфичната политика и с рекламни цели соченията за осигурител и заинтересована страна предоставя униформи и рекламни материали на своите подизпълнители така, че техните служители, изпълняващи доставки чрез платформата, да могат да бъдат идентифицирани от клиентите като доставчици, осъществяващи дейност с помощта именно на платформата ГЛОВО, арг. чл.9, ал.10 от договора. Именно служителите на компаниите подизпълнители за доставки чрез платформата използват същата, като осигуряват обработката на поръчките за доставка до крайните потребители, извършили поръчка чрез платформата, както и

автоматизирана техническа възможност за определяне на маршрут на доставка. Това се потвърждава и от Приложение №1 към сключения и в следствие прекратен трудов договор между жалбоподателя и сочения подизпълнител със сегашно наименование „Топ Условия“ ЕООД. От представените доказателства по делото не се установява соченото от жалбоподателя, че екранните снимки/скрийн шотове съставляват кореспонденция като „кандидатстване за работа като куриер в това дружество“. Съдът приема, че същите отразяват инструкции за употреба на приложение ГЛОВО, което използват куриерите на фирмите подизпълнители. Жалбоподателят е преминал през процес на изтегляне, настройка на приложението, като междуременно е преминал обучение относно неговото използване, видно и от акта за встъпване в длъжност и преминал инструктаж при „Топ Условия“ ЕООД. В рамките на този процес жалбоподателят – куриер не е сключил договор с дружество „Главоап България“ ЕООД, тъй като приложението се явява технологична платформа, позволяваща обработка на поръчки и доставки и обезпечава обмена на информация между дружествата-подизпълнители и „Главоап България“ ЕООД. Съдът приема, че макар представения от заинтересованата страна договор с „Топ Условия“ ЕООД не е относим към настоящия спор, същият е безспорно доказателство за това, че „Главоап България“ ЕООД няма назначени работници/служители на длъжност „куриер“, които да изпълняват подаваните заявки за разнос през електронното приложение на дружеството.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че от представената кореспонденция със застраховател Qover косвено установява наличие на преюдициално правоотношение – индивидуален трудов договор, сключен между Ф. и „Главоап България“ ЕООД. Съдът намира представената кореспонденция между Ф. и трето неучастващо по делото лице застраховател като неотнормими и същите не могат да свидетелстват за наличие на трудовоправни и осигурителни взаимоотношения с „Главоап България“ ЕООД, както твърди жалбоподателя. Наличието/липсата на застраховка в полза на куриерите, използващи платформата е с оглед конкретно избрана търговска/фирмена политика на дружеството, сочено за осигурител в жалбата, предоставящо платформата. Същата очевидно покрива всякакви злоупотреби, независимо от това дали същите ще се квалифицират като трудови или нетрудови, със същата обаче не се обезпечава отговорността на застрахователя в качеството му на работодател. Действията, извършени от застраховачото лице, независимо, че няма договорни отношения с разносвачите и куриерите, е различно от условията, които следва да бъдат осигурени от работодателите на куриерите, съгласно законите им задължения. Също така застрахователното отношение е ирелевантно с условията, необходими за изпълнение фактическия състав на чл.55, ал.1 от КСО, за да бъде приета дадена злоупотреба за трудова.

Обстоятелствата във връзка с евентуално трудово отношение между Дружеството, сочено за осигурител и Ф. са били предмет на проверка от страна на Дирекция Инспекция по труда при осъществяване правомощията им по чл.402, ал.1, т.2 от КТ, като след надлежно осъществена проверка трудово правоотношение не е установено, поради което е и недопустимо на този етап жалбоподателя да твърди и доказва такова в настоящото производство. Съгласно константната практика на ВАС когато не е налице влязъл в сила индивидуален административен акт, издаден по реда на чл.405а от КТ /какъвто е настоящият случай/, третите лица не могат да се позовават на прикрито трудово правоотношение, а съдът – да замества компетентния административен орган в правомощията му по пътя на инцидентно произнасяне в

производство по обжалване на други административни актове / в този смисъл е Решение №4164/26.03.2014г. на ВАС по адм.д. №16442/2013г/.

С оглед изложеното до тук съдът намира, че жалбоподателят не е бил осигуряван по време на настъпилата злополука, което означава, че независимо от всички останали обстоятелства, злополуката, която е претърпял, не е трудова само поради това обстоятелство, което е основен елемент от фактическия състав на трудовата злополука съгласно чл.55, ал.1 от КСО. С оглед на това, жалбата се явява неоснователна, а оспореното решение – законосъобразно.

При този изход на спора, на основание чл.143, ал.3 от АПК на ответника се дължат сторените и своевременно поискани разноски за юрисконсултско възнаграждение, които на основание чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ съдът определя в размер от 100 лв.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 67 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Р. Ф. ЕГН [ЕГН] от [населено място], нов съдебен адрес [населено място], п.к.2500, [улица], ет.2 срещу Решение №1040-21-362/12.06.2023г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт /НОИ/ - София-град, с което е оставена без уважение жалбата му срещу Разпореждане №32835/30.03.2023г. на длъжностно лице по чл.60, ал.1 от КСО като неоснователна и необоснована и е потвърдено Разпореждане №3285 от 23.03.2023г. на длъжностно лице по чл.60, ал.1 от КСО, с което злополуката, претърпяна от С. Ф. на 25.03.2022г. не е приета за трудова злополука, като правилно и законосъобразно.

ОСЪЖДА С. Р. Ф., ЕГН [ЕГН] от [населено място] да заплати на ТП на НОИ София-град сумата от 100 лв. разноски за юрисконсултско възнаграждение

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: